

סיפור: אליעזר עבד אברהם
העבד שהודה לה' בלי בוששה!

אַבְרָהָם אָבִינוּ
קוֹרָא לְעַבְדּוֹ קְנָרָא
הַנֶּאֱמָן, אֱלִיעֶזֶר.
הוּא שׁוֹלַח אוֹתוֹ
לְאַרְץ רְחוֹקָה עִם
מְשִׁימָה חֲשׁוּבָה:
לְמַצּוֹא אִשָּׁה טוֹבָה
וְצַדִּיקַת לְבָנוּ, לְיִצְחָק!

חַז"ל מְסַפְּרִים שֶׁלֹּא־לִיעֶזֶר הִיָּתָה בֵּת, וְהוּא קָוָה בְּלִבּוֹ שֶׁיִּצְחָק יִתְחַתֵּן אִתָּה.

אַבֵּל אֶלִּיעֶזֶר הוּא עֶבֶד נֶאֱמָן!

הוּא מְבַטֵּל אֶת הָרָצוֹן שְׁלוֹ, וְעוֹשֶׂה בְּדִיּוֹק אֶת מָה שֶׁאֲבָרָהֶם צִוָּה.

אֶלִיעֶזֶר מִגִּיעַ לַבָּאָר
בְּחָרֹן, וְהִדְבֵּר הָרֹאשׁוֹן
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה – מִתְפַּלֵּל!

הוא מְבַקֵּשׁ מֶה' שִׁיעֶזֶר
לוֹ לְמַצוֹא אֶת הַכֶּלֶה
הַכֶּלֶל הַמִּתְאַיֶּמָה.

פְּתָאוּם זֶה קוֹרָה! רְבָקָה, מִמְּשִׁפַּחַת אֲבָרָהָם, מְגִיעָה וְשׁוֹאֶבֶת מַיִם לְכָל
הַגְּמָלִים! אֲלִיעֶזֶר רוֹאֶה אֶת הַחֶסֶד שֶׁלָּהּ, וּמִבֵּין שָׁה' עָנָה לְתַפְלָתוֹ.

מָה אֶלִיעֶזֶר עוֹשֶׂה מִיָּד? מוֹדֶה לָהּ!
וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ.

הוא אומר: "ברוך ה' אלקי אדוני אברהם!" –
על כך שה' לא עזב אותו בדרך.

אֲלֵעֶזֶר מִזְמָן לְבֵיתָם שֶׁל בְּתוּאֵל וְלָבָן.

זֶהוּ מְקוֹם שֶׁל אֲנָשִׁים שְׁלֹא מַכִּירִים אֶת ה', רְחוּקִים מְאֹד מִהַקְדוּשָׁה שֶׁל אֲבֹרָהָם.
הֲאֵם אֲלֵעֶזֶר יִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל ה'?

מִיֵּשׁ לֹא! אֵלֶיֶעֶזֶר לֹא מִתְבַּיֵּשׁ!

הוא יודע שֶׁאַבְרָהָם נִקְרָא
'הָעֶבְרִי' – כָּל הָעוֹלָם בְּעֵבֶר
אַחַד, וְאַבְרָהָם בְּעֵבֶר הַשֵּׁנִי.

אֵלֶיֶעֶזֶר מֵבִיא אֶת הָאוֹר שֶׁל
הָאֱמוּנָה גַם לְתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה.

כַּאֲשֶׁר אֵלֶיֶעֶזֶר מִסִּפֵּר לָהֶם אֶת כָּל מָה שֶׁקָּרָה בְּבֵּאֵר,
הוּא מִדְּגִישׁ וְלֹא מְדַלֵּג עַל הַהוֹדָיָה שֶׁלוֹ:
"וְאֶקֶד וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לָהּ וְאֶבָּרַךְ אֶת ה'!"

תוֹדָה

לִבָּן וּבְתוֹאֵל שׁוֹמְעִים אֶת הַסִּפּוּר, וְאוֹמְרִים:
'מָה' יֵצֵא הַדָּבָר!'

הֵם מִסְכִּימִים לְשִׁידוּךְ וְרוֹאִים שְׁהַכֹּל מֵאֵת ה'

אֵיךְ אֲלִיעֶזֶר מַגִּיב כְּשֶׁהֵם מִסְכִּימִים? לֹא נָח וְלֹא מַחֲכָה!
"וַיִּשְׁתַּחוּ אֲרָצָה לָהּ."
פַּעַם שְׁלִישִׁית! תָּמִיד לְזִכֹּר לְהוֹדוֹת, מִיָּד וּבְלִי בּוֹשָׁה.

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים, וּבְכָל פֶּעַם – מִיד!

1. בַּבֹּאֶר – כְּשֶׁרָאָה אֶת הַיֵּס.

2. בַּסִּיפּוּר – כְּשֶׁגִּלָּה אֶת הָאֱמוּנָה.

3. בַּהֶסְכָּמָה – כְּשֶׁהִמְשִׁימָה הַצְּלִיחָה.

אֵל לֵיעָזֵר עֲבַד אֲבָרָהָם

שִׁימוּ לֵב לְדַבֵּר מִדְּהִים: הַשֵּׁם 'אֱלִיעֶזֶר' לֹא מוֹזְכָּר אֶפְלוּ
בְּכָל פַּרְשֵׁי דוֹד! הַתּוֹרָה קוֹרֵאת לוֹ רַק 'הָעֶבֶד' אוֹ 'עֶבֶד אֲבָרָהָם',
בְּרָהָם, כִּי הוּא בָטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן ה'.

יפה שיתן של עבדי אבות
לפני המקום, מוהמקום,
מתוררן של בנים

ולכן אומר רש"י
הקדוש מטם
משפט עצום:

המעשים והדבורים של
אליעזר היו כל כך טהורים
ולשם שמים, עד שהם
הפכו לחלק מהתורה!

מָה אֲנַחֲנוּ לומדים מאליעזר עבד אברהם?
להיות נאמנים, לבטל את הרצון שלנו לרצון ה',
והכי חשוב: להודות לה' מיד, מכל הלב, ובלי שום בושה!

